

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๖

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง

อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง

เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง ว่าด้วยการควบคุม การเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง โดยได้รับความเห็นชอบ จากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียงและนายอำเภอนาแก จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง ตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในความครอบครอง ควบคุมและดูแล เอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“แหล่งชุมชน” หมายความว่า หมู่บ้าน หรือสถานที่ซึ่งมีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น

“การเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไป

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) ล่อ ลา
- (๔) โค
- (๕) กระบือ
- (๖) สุกร
- (๗) แพะ
- (๘) แกะ
- (๙) กวาง
- (๑๐) ห่าน
- (๑๑) เป็ด

(๑๒) ไก่

(๑๓) สุนัข

(๑๔) แมว

(๑๕) สัตว์มีพิษ สัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

(๑๖) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

นอกเหนือจากวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง ก็ได้ ความในข้อนี้ไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือตามประเพณี

ข้อ ๖ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร และสัตว์ดุร้าย มีพิษ หรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าโดยเด็ดขาด

(๑) ถนนสาธารณะประโยชน์ทุกสาย

(๒) แหล่งชุมชน ในหมู่บ้านทุกแห่ง

(๓) ศาสนสถาน สถานที่ราชการต่าง ๆ เช่น วัด โรงเรียน เป็นต้น

การเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่งนั้นคือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาจิมหรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่าการใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยที่วิญญูชนพึงกระทำแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท ชนิดและวิสัยของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ครว็นและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายอันเกิดจากเชื้อโรคที่อาจเกิดจากสัตว์ และป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่ระบาดไปสู่สัตว์อื่นหรือมนุษย์ได้

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๘) ป้องกันไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง

ข้อ ๘ เมื่อข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้แล้ว หากผู้ใดเลี้ยงสัตว์อยู่แล้วหรือประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๔ เป็นจำนวนมาก ตามสถานที่ใกล้กับแหล่งชุมชน ต้องได้รับความยินยอมจากประชาคมหมู่บ้านหรือแหล่งชุมชนนั้น ๆ และต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่งอากาศถ่ายเทสะดวกมีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานับการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร หรือต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อประชาชน หรือต่อแหล่งชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร ทั้งนี้ สถานที่เลี้ยงสัตว์ตามวรรคสอง อาจมีระยะห่างน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้ แต่ต้องได้รับความยินยอมของประชาคมหมู่บ้านหรือแหล่งชุมชนนั้น ๆ ด้วย และต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อประชาชนหรือต่อแหล่งชุมชนใกล้เคียง เว้นแต่ กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง ประกาศกำหนดวิธีการและระยะการเลี้ยงของสัตว์ชนิดหรือประเภทนั้น ๆ ไว้เป็นอย่างอื่น ให้ถือปฏิบัติตามที่ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียงกำหนด

ผู้ขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วย หลักฐานดังต่อไปนี้อย่างละ ๑ ชุด

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๔) หลักฐานการให้ความเห็นชอบของประชาคมหมู่บ้าน
- (๕) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือการเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๖ และข้อ ๗ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องจัดให้มีที่รองมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะในจำนวนที่เพียงพอ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบโดยทันที และแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบด้วย ทั้งต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น และต้องป้องกันมิให้เกิดโรคติดต่อหรือเป็นแหล่งแพร่พันธุ์เชื้อโรคที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นหรือต่อประชาชน

ข้อ ๑๒ กรณีที่มีการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะหรือในเขตห้ามปล่อยโดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับและกักสัตว์ไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน

ข้อ ๑๓ ในระหว่างการจับสัตว์ตามข้อ ๑๑ หากสัตว์วิ่งหนี หรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์ก็ตาม หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น กรณีตามวรรคหนึ่งถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง ได้ชดเชยค่าเสียหายให้แก่บุคคลผู้ต้องเสียหายแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง มีสิทธิไล่เบี้ยเอาจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองดูแลสัตว์นั้นได้

ข้อ ๑๔ เมื่อได้จับสัตว์และนำสัตว์มากักไว้ตามข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศให้เจ้าของสัตว์ทราบ และให้มารับสัตว์ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง ถ้ามีเจ้าของแสดงหลักฐานมาขอรับคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์นั้นเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงสัตว์และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียงจ่ายไปจริง และเสียค่าปรับอีกจำนวนไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้มาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของสัตว์นั้น ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง

ข้อ ๑๕ กรณีการกักสัตว์ไว้ ตามข้อ ๑๑ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นจะจัดการขายทอดตลาดก่อนกำหนด ๓๐ วัน ก็ได้ เงินที่ได้จากการขายเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายและการเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินส่วนที่เหลือไว้แทนสัตว์ต่อไป กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์นั้นเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อ หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น หรือต่อประชาชน เมื่อสัตวแพทย์หรือปศุสัตว์อำเภอ ได้ให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ได้ทันที โดยไม่ต้องรอเจ้าของสัตว์

ข้อ ๑๖ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครอง สถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำการโดยวิธีใด ๆ เพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญขึ้นอีกในอนาคต โดยให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้นด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกคำสั่งด้วยวาจาก็ได้

ข้อ ๑๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงาน สาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียก หนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุ รำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ

ความจำเป็นได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบลเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลียง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๘ หากเจ้าของสัตว์ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันทีถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาตามวรรคสอง หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรืออาชีวอนามัยของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นทันทีเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์นั้นปราศจากเหตุรำคาญหรือเหตุอันตรายต่าง ๆ แล้ว หากเจ้าของสัตว์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามวรรคหนึ่งและหรือวรรคสาม นอกจากจะต้องระวางโทษตามข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับและนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจดำเนินการตามหมวดสามแห่งข้อบัญญัตินี้ต่อไปด้วย

ข้อ ๑๙ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรณีทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขออนุญาต ผู้ดำเนินการหรือผู้ใดทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ที่ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๑ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาเลียง เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้การเป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สอน เสนาคำ

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาเลียง